

[Ulrich.]

den Art, vi er inde i i Øjeblikket, rammer til begge Sider, men rammer det lille lige saa haardt som det store.

Det ærede Medlem sang den samme Vise som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen; der skulde efter hans Mening oprettes Landbrug i den Udstrækning, som der var kvalificerede Ansøgere til saadanne Brug. Jeg vil gerne sige heroverfor, at det er jo ganske underligt at se, at i en Periode, hvor der i Virkeligheden ikke er nogen privat Mand, som tør vove at oprette et mindre Landbrug, da tør det store Landboparti Venstre gaa ind for en ganske overordentlig stor Bevilling, for at Staten kan skyde Penge til, for at noget saadant kan ske, uden at det i Virkeligheden kan dokumentere, at dette er nationaløkonomisk forsvarligt, og jeg kunde jo forstaa paa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at han i og for sig var nærmest tilbøjelig til at mene, at det ikke var nationaløkonomisk forsvarligt.

Det Svar, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen gav et andet æret Medlem her en Gang i Dag, at en Fæster, der har betalt sit Byggelaan, frit kan sælge, til hvem han vil, det passer ikke. Denne Fortolkning er ikke holdbar, thi Statens Forfølsret bibeholdes, og det er jo ganske horribelt at ville forlange, at Staten, det vil sige det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, skulde sidde og passe paa, om der rundt omkring i Landet af de Tusinder af Brug, der er oprettet ved Statens Hjælp, var eet, der skulde sælges, og hvis han saa ikke opdagede det, var Salget lovligt, men hvis han opdagede det, havde han Lov til at gribe ind. Jeg tror, det ærede Medlem kommer til at tænke om igen paa dette Omraade. Det foreliggende Lovforslag giver ikke nogen som helst Ret til, naar Byggelaanet er betalt, at kunne sælge uden at spørge Staten derom, Brugerne kommer til, ligesom de har gjort hidtil, at spørge Statens Jordlovsudvalg, om de kan afhænde deres Ejendomme, og de skal ikke alene have Tilladelse til Salget, men vedkommende, de sælger til, skal anerkendes som værende af den Beskaffenhed, at han kan faa et mindre Brug ved Statens Hjælp.

Saa sagde det ærede Medlem, at der var jo solgt en 900 af disse Fæsteborg, og i alle Tilfælde havde Jordlovsudvalget godkendt den Sum, der var Tale om, at disse nye Fæstere skulde give for deres Brug. Ja, det er rigtigt, men det er ikke ensbetydende med, at det virkelig har været forsvarligt at give den Tilladelse. Jeg

mener, at det i visse Tilfælde har været ganske uforsvarligt at give Adgang til, at en Statsfæster, som har haft sit Brug i en ganske kort Periode, faar Lov til at tage en Fortjeneste paa et saadant Brug, der ligger oppe paa en 5 000—6 000 Kr. Jeg mener, at det i Virkeligheden er ganske stridende mod hele den Fæstelovgivnings Aand, som er afspejlet i 4. Oktober-Loven.

Det ærede Medlem Hr. Clausager gjorde Indtryk af at være, om jeg saa maa sige, Ordfører Nr. 2 for Partiet Venstre. Jeg noterede i alle Tilfælde, at hans Partifæller flokkedes i ret rigelig Mængde heroppe omkring Talerstolen for at høre paa de gyldne Ord, der flød fra det ærede Medlems Mund — det stod i nogen Modsætning til den Tilstrømning, der fandt Sted, da det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen talte. Det ærede Medlem Hr. Clausager gjorde Forsøg paa at være morsom — det falder som bekendt altid uheldigt ud for det ærede Medlem —, men han aabenbarede ligesom den højtærede Landbrugsminister en ret stor Uvidenhed om, hvad der staa i foreliggende Lovforslag og nuværende Love. Det ærede Medlem mente, at det vilde være meget formaalstjensligt og i høj Grad paa krævet, om man kunde aabne Adgang til at bygge noget mindre, man skulde indrette Bolig i Enden af Staldlængen, der kunde disse Mennesker udmærket godt bo til at begynde med. Det ærede Medlem svæver i en Vildfarelse, en saadan Tilladelse har de efter bestaaende Lov, saa det var noget sent, det ærede Medlem kom paa de Tanker, at dette kunde lade sig opføre. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at det var en god Foranstaltning, men det har vi jo talt om for Aar og Dag siden, saa der er ingen Grund til at komme nærmere ind paa det.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting, jeg var glad for. Han sagde, at de unge, der har sparet noget sammen og dygtiggjort sig, de skal hjælpes, de andre ikke. Ja, det var en Udtalelse, som jeg takker det ærede Medlem for; den var i Bund og Grund fornuftig, men den er ganske stridende mod den Opfattelse, det ærede Medlems Parti i øvrigt har paa dette Omraade, og ganske stridende mod det ærede Medlems Partis Forslag, som ligger her paa Tingets Bord. Thi der tales aldeles ikke om, at disse Mennesker skal dygtiggøre sig, spare noget sammen o. s. v. Nej, der kræves kun, af dem det samme, som Regeringen kræver af de unge Mennesker, for at de kan faa Adgang til Brug efter denne Lovgivning. Der er ikke talt det allerfjerneste om,